

ΓΚΟΥΣΓΚΟΥΝΗΔΕΣ*

19ο ΠΑΙΔΙΚΟ ΚΥΝΗΓΙ ΘΗΣΑΥΡΟΥ

ΤΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΜΟΥ ΧΡΟΝΙΑ | ΜΕΡΟΣ 02

Σάββατο 26 Μαΐου 1990

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Σου έχω νέα. Η φίλη μου η Μαρία ήρθε σήμερα στην πλατεία με κάτι απίστευτα πατίνια που της έφερε η θεία της από την Αθήνα. Να δεις πόσο γρήγορα τρέχει με αυτά. Είναι σαν αθλητικά παπούτσια αλλά από κάτω έχουν ρόδες. Είναι πολύ δύσκολο να ισορροπήσεις και για να σου λήθεις πρέπει να σύρεις τα πόδια σου με λυγισμένα τα γόνατά σου. Όλα τα κορίτσια τα δοκιμάσαμε. Μου φάνηκε τόσο δύσκολο. Κάποιες τα καταφέρανε και κάποιες όχι, όπως κι εγώ και φάγαμε αρκετές τούμπες. Μου άρεσε αλλά μάλλον φοβάμαι και λίγο. Η Μαρία τα έχει μάθει γιατί στο σπίτι της έχει μεγάλη αυλή και κάνει συνέχεια. Μας είπε ότι θα τα ξαναφέρει στην πλατεία για να ξανακάνουμε.

Όση ώρα εμείς παίζαμε με τα πατίνια, τα αγόρια παίζανε ποδόσφαιρο. Μετά από μισή ώρα καυχά για το ποιος θα πάει τον κωστή στην ομάδα του, ξεκίνησαν το παιχνίδι. Ήταν ο καλύτερος τερματοφύλακας και με τα «μαγικά» του χάντια έπιανε όλα τα σουτ.

Παρασκευή 1 Ιουλίου 1990

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Σήμερα ήμασταν όλα τα κορίτσια στην πλατεία και παίζαμε όλο το απόγευμα σχοινάκι και λάστιχο. Όπως πάντα η Γεωργία κέρδιζε στο λάστιχο. Πώς τα καταφέρνει τόσο καλά, έχει τέλεια ισορροπία. Ενώ στο σχοινάκι κερδίζει πάντα η Αντωνία, έχει πολύ μεγάλη αντοχή και δεν κουράζεται. Δεν βαριόμαστε ποτέ, όση ώρα κι αν παίζουμε!!! Εκεί που παίζαμε εμφανίστηκε λαχανιασμένος ο Κωστής! Μας ρώτησε εάν είδαμε πουθενά στην πλατεία τα «μαγικά» του γάντια. Καμία μας δεν ήξερε τίποτα. Έφυγε σαν αστραπή. Εμείς συνεχίσαμε λίγο ακόμα το παιχνίδι αφού η μέρα έχει μεγαλώσει, δεν νυχτώνει πια γωρίς και μετά γυρίσαμε σπίτι. Ο καημένος, αγαπάει τόσο πολύ αυτά τα γάντια, δεν νομίζω να κοιμηθεί εάν δεν τα βρει...

Παρασκευή 15 Ιουνίου 1990

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Τελείωσαν τα σχολεία σήμερα!!!! Γιούπιππππ!!!! Με το που φύγαμε από το σχολείο πήγαμε όλοι μαζί στον Δημοτικό κήπο και πταίξαμε μπουχέλο μέχρι τελικής πτώσης... Από σήμερα το παρεάκι μας θα αρχίσει τις τρέλες του περιπέτειες στην πλατεία μας χωρίς διάλλεμα για διαβάσματα και τέτοια ! Πόσο μου αρέσουν τα παιχνίδια μας. Όπως ήμασταν παπάκια από το μπουχέλο, δώσαμε ραντεβού το απόγευμα στην πλατεία της Μητρόπολης – η πλατεία μας – για να σχολιάσουμε όλες τις λεπτομέρειες του σημερινού μπουχέλου. Επειδή πήραμε τον έλεγχο με «Α» οι γονείς μας, έδωσαν χαρτζιλίκι και εμείς μόλις μαζευτήκαμε, πήγαμε χωρίς καθυστέρηση για σουβλάκι στο Αντρέα. Ξεκινώντας από την πλατεία μπήκαμε στο δρομάκι που περνάει μπροστά από τους Αγίους Αποστόλους στο τέλος αυτού του δρόμου στρίψαμε δεξιά και βγήκαμε στο δρόμο της μεγάλης αγοράς, έτσι πέρασε ακριβώς πάνω του. Πάντα έχει πολύ κόσμο. Πήραμε το χαρτάκι μας και στηθήκαμε υπομονετικά στην ουρά χαζεύοντας την ταχύτητα των χεριών του. Φάγαμε στην πλατεία το σουβλάκι μας, και όλοι αναρωτιόμασταν γιατί δεν ήθε η Αντωνία μαζί μας. Μόλις γύρισα στο σπίτι μου την πήρα αμέσως τηλέφωνο. Ήταν πολύ ενθουσιασμένη!! Της πήρε ο μπαμπάς της ένα παιχνίδι που το συνδέεις με την τηλεόραση και παίζεις. Ηλεκτρονικό λέει... Μου είπε να πτάω κάποια μέρα να παίξουμε. Ίσως πτάω.

19ο ΠΑΙΔΙΚΟ ΚΥΝΗΓΙ ΘΗΣΑΥΡΟΥ

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ:

